

§ 3.

Stk. 1. Ugifte Arbejdere under 25 Aar fra Landkommunerne maa ikke henvises til Arbejde uden for Landbruget, medmindre det godtgøres, at de ikke kan faa Arbejde ved Landbruget.

Stk. 2. Saafremt Landbruget over for de anvisende Myndigheder godtgør, at det ikke kan faa den fornødne Arbejdskraft, skal de anvisende Myndigheder straks foranledige det fornødne Antal landbrugskyndige ugifte Arbejdere under 25 Aar henvist til Landbruget, eventuelt fra andre Foranstaltninger, jfr. § 4.

§ 4.

De nærmere Regler for Lovens Gennemførelse samt de nærmere Regler til Vejledning for Anvisningen fastsættes af Arbejds- og Socialministeren. I disse Regler skal de anvisende Myndigheder have indskærpet Betydningen af, at de ved hurtige Foranstaltninger kan imødekomme alle indkomne og forventede Begøring fra Landbruget, og samtidig Betydningen af, at den nødvendige Arbejdskraft fremskaffes til de andre ikke-landbrugsmæssige Arbejder, herunder navnlig, at Anvisning, for saa vidt angaar Tørveskæring og Stødoptagning, tilrettelægges saaledes, at den for Virksomhedens ubrudte Drift fornødne Arbejdskraft sikres. Det skal yderligere indskræpes, at landbrugskyndige ugifte Arbejdere under 25 Aar ikke i Medfør af § 3, Stk. 2, maa henvises fra andre Foranstaltninger til Landbruget, medmindre Anvisningen har sikker Forventning om, at de paagældende vil kunne finde fuld Beskæftigelse ved Landbruget, i Forbindelse med Beskæftigelse ved saadanne mindre Arbejder paa Landet: Vandløbsarbejder, mindre, kommunale Vejarbejder o. lign., ved hvilke Landbrugets løse Arbejdskraft sædvanligvis beskæftiges i Tilslutning til deres Landbrugsarbejde, eventuelt ved midlertidigt Arbejde ved de i § 1 omhandlede Arbejder, eller om, at de vil kunne vende tilbage til det Arbejde, hvorfra de er henvist, efter at Landbrugsarbejdet er ophørt. I Tilfælde, hvor de anvisende Myndigheder maatte være i Tvivl i saa Henseende, skal de være berettigede til at gøre Opfyldelse af en Landbrugsvirksomheds Krav om Arbejdskraft betinget af, at paagældende Virksomhed forpligter sig til at beskæftige de paagældende Arbejdere i det Omfang, hvori der ikke paa anden Maade kan skaffes dem Beskæftigelse. Saafremt vedkommende Landbrugsvirksomheds Størrelse gør det udelukket at beskæftige de paagældende uden Afbrydelse, er de anvisende Myndigheder forpligtede til at give dem Fortrinsret ved Anvisning til andet Arbejde, indtil de paa ny kan faa Beskæftigelse ved Landbrugsarbejde. Det skal yderligere fastsættes, at Anvisning af landbrugskyndige, ugifte Arbejdere under 25 Aar til andet Arbejde kun kan ske med det Forbehold, at Arbejdsforholdet paa Arbejdsanvisningens Begøring kan bringes til Ophør, for saa vidt det maatte blive paakrævet paa ny at henvise de paagældende til Arbejde ved Landbruget; et lignende Forbehold skal tages over for den Arbejdskraft, der anvises til andet Arbejde end Landbrugsarbejde som Erstatning for landbrugskyndig Arbejdskraft, der i Medfør af § 3, Stk. 2, er tilbagevist til Landbrugsarbejde.

§ 5.

Stk. 1. De i § 3, Stk. 1, omhandlede Arbejdere er ikke forpligtede til at tage Arbejde ved Landbruget, ligesom de anvisende Myndigheder ikke i Medfør af § 3, Stk. 2, maa henvise dem til Landbrugsarbejde, medmindre der ved det paagældende Landbrugsarbejde ydes en saadan Løn, at der efter Anvisningens Skøn er Sikkerhed for, at de paagældende ikke er berettigede til at vægre sig ved at overtage Arbejdet, jfr. Arbejdsløshedslovens § 17, Stk. 2, sammenholdt med Lov om offentlig Forsorg § 306.